

i Bladet under sit eget Navn, erkendtes det, at han havde ejet den store Statsmands Evne til at arbejde med Menneskemassen som en inspireret Kunstner med sit Ler. Hans Fejl havde været den, at han havde villet skabe Folket om i sit eget Billede i Stedet for i Guds. Trods den Viljesbrand, der var Drivkraften i hans Væsen, efterlod han af den Grund sit Land i Opløsning og Forfald. Og der føjedes til, at ogsaa hans private Liv havde været behersket af den utøjlede Ild, der fortærer, hvad der kommer i dens Nærhed.

»Derfor døde denne engang saa mægtige og for-gudede Mand ensom og forladt«, sluttede Artiklen med fremhævede Typer som en Gravskrift. »Hvad der nu vil kunne samles om hans Navn, er kun Skygger«.

To Dage efter Begravelsen foranstaltede Missionen som Demonstration en kirkelig Procession, der drog syngende gennem Byen med Musikkorps og Bannere. Der var vel langt fra saa mange Mennesker som i det Tog, der fulgte Enslev; men Antallet af Deltagere vakte alligevel Forbavselse og mange Steder alvorlig Skræk.

Særlig Opsigt gjorde Johannes Gaardbo med sin nye Korshær af unge Mænd og Kvinder, der i rask og taktfast Marche sluttede Toget. Med jublende Stemmer sang de Hærens Slagsang:

I Himlen er mit Fædreland,
og Kristus er min Konge!